

§ 36.

Еднаквы и разны опрѣдѣленія, допълненія и обстоятелства.

Моя мнничкы братъ чете книжъ. — Моя ся относи на подлежаще-то: братъ, на вопросъ: чий братъ? и служи му за опрѣдѣленіе. Мнничкы ся относи на подлежаще-то: братъ, на вопросъ: кой братъ? и служи му такожде за опрѣдѣленіе. Опрѣдѣленія-та: моя и мнничкы, отговарять на разны вопросы.

Куче-то е добро, вѣрно животно. — Думы-тѣ: добро, вѣрно, ся относять на сказуемо-то: животно, на вопросъ: какво животно? и служать му за опрѣдѣленіе. Тыя отговарятъ на единъ вопросъ.

Драганъ ми подари ножче. — Ми ся относи на сказуемо-то: подари, на вопросъ: кому подари Драганъ ножче? и му служи за допълненіе. Ножче ся относи такожде на сказуемо-то: подари, на вопросъ: что ми подари Драганъ? и составя за него право допълненіе. Допълненія-та: ми и ножче, отговарять на разны вопросы.

Драганъ ми подари ножче, книжъ и карандашъ. — Думы-тѣ: ножче, книжъ и карандашъ, ся относять на сказуемо-то: подари, на вопросъ: что ми подари Драганъ? и составлявать за него право дополненіе. Тыя отговарятъ на единъ вопросъ.

Лѣтъ на поле-то расте жито. — Лѣтъ ся относи на сказуемо-то: расте, на вопросъ: кога расте на поле-то жито? и показва обстоятельство временно. На поле-то ся относи та-ко же на сказуемо-то: расте, на вопросъ: гдѣ расте лѣтъ жито? и показва обстоятельство мѣстно. Обстоятельствены-тѣ думы: лѣтъ и на поле-то, отговарять на разны вопросы.

Пролѣтъ и есень быва найлоше времѧ-то. — Думы-тѣ: